

Arrest

nr. 333 890 van 6 oktober 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRACE-HOLLOGNE

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 6 december 2023 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 oktober 2023 dient de verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Nadat was gebleken dat de verzoeker op 23 augustus 2023 reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Bulgarije, richten de Belgische autoriteiten op 8 november 2023 een terugnameverzoek aan de Bulgaarse autoriteiten, die op 10 november 2023, in toepassing van artikel 18, lid 1, onder b), van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (de Dublin III-verordening), instemmen met dit verzoek tot terugname.

Op 14 november 2023 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). De verweerder besluit met name dat niet België, maar Bulgarije de bevoegde lidstaat is om het verzoek om internationale bescherming te behandelen.

De gemachtigde neemt op 6 december 2023 een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Dit is de bestreden akte. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 6 december 2023 en luidt als volgt:

“(…)

de heer, die verklaart te heten,

naam : S.

voornaam : S. M.

geboortedatum : (...) 1992

geboorteplaats : H.

nationaliteit : Afghanistan

wordt teruggeleid naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat en wordt vastgehouden te Brugge om de effectieve verwijdering van het grondgebied en de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat Bulgarije, op basis van het Dublinakkoord van 10.11.2023, uit te voeren.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS

In uitvoering van art. 51/5, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 is het voor het waarborgen van de effectieve overdracht noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat te doen terugleiden.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft de termijn van vrijwillig vertrek (in de bijlage 26quater) niet nageleefd. De beslissing werd hem betekend op 17.11.2023, met een termijn van 10 dagen.

De beoordeling van artikel 3 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 14.11.2023. Betrokkene werd op 05.12.2023 door een inspecteur van de PZ CARMA gehoord en verklaarde dat hij niet wil terugkeren naar Bulgarije omdat hij angst heeft voor repercussies van de Taliban. De betrokkene heeft extreme angst om terug naar Afghanistan gestuurd te worden omdat zijn oom in het voormalige regeringsleger van Afghanistan zat als generaal, zijn broer bij de NATO/iSAF werkt en hij trainer was van een meisjesploeg in Afghanistan en daardoor gezocht wordt door de Taliban.

Betrokkene zal niet naar Afghanistan worden verwijderd, maar overgedragen aan de Bulgaarse autoriteiten. De Bulgaarse instanties stemden op 10.11.2023 in met de terugname van de betrokkene met toepassing van artikel 18(1)b van Verordening 604/2013 : "De verantwoordelijke lidstaat is verplicht b) een verzoeker Wiens verzoek in behandeling is en die een verzoek in een andere lidstaat heeft ingediend of die zich zonder verblijfstitel ophoudt in een andere lidstaat, volgens de in de artikelen 23, 24, 25 en 29 bepaalde voorwaarden terug te nemen". Hieromtrent verwijzen we ook naar artikel 18(2), §1 van Verordening 604/2013 : "In alle in lid 1, onder a) en b), bedoelde omstandigheden behandelt de verantwoordelijke lidstaat het verzoek om internationale bescherming of rondt hij de behandeling van het verzoek af".

Dit betekent dat de betrokkene in Bulgarije een verzoek voor internationale bescherming indiende en dat dit verzoek nog hangende is. De Bulgaarse instanties zullen na overdracht het onderzoek van zijn verzoek kunnen hervatten. Ze zullen dit verzoek tot internationale bescherming afronden en de betrokkene niet verwijderen naar zijn land van herkomst of land van gewoonlijk verblijf zonder een volledig en gedegen onderzoek van dit verzoek tot internationale bescherming. De betrokkene zal gemachtigd zijn te verblijven in Bulgarije in zijn hoedanigheid van verzoeker van internationale bescherming en de door de wet voorziene bijstand en opvang verkrijgen.

Betrokkene geeft geen andere reden op waarom hij niet naar Bulgarije wil terugkeren. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Bulgarije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld

aan foltering en of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat hij geen medische Problemen heeft. Hij brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar Bulgarije. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan de verantwoordelijke lidstaat en dat zelfs de omstandigheid dat de verwijdering de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de verwijdering dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn.

De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 14.11.2023. Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 05.12.2023 geen andere elementen aan. Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt.

Zodoende wordt het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig geacht om betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING

In uitvoering van artikel 51/5, § 4, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient betrokkene vastgehouden te worden aangezien de terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en wel op basis van volgende feiten :

2° De betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten. Zo is hij bij de Bulgaarse autoriteiten gekend als M. S., S., geboren op 12.05.1992.

3° De betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Betrokkene werd op 20.11.2023 en 21.11.2023 uitgenodigd voor een gesprek met een ICAM-coach over de toestand van zijn administratief dossier, de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Hij werd op de hoogte gebracht van het doel van het begeleidingstraject en van de verschillende Stappen van het begeleidingstraject. Tijdens het traject gaf de betrokkene duidelijk aan niet te willen terugkeren naar de verantwoordelijke lidstaat en niet te willen meewerken aan de vrijwillige terugkeer.

4 De betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de overdrachtsmaatregel (bijlage 26quater) van 14.11.2023 die hem betekend werd op 17.11.2023. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.
(...)”*

De bestreden akte bevat blijkens haar motieven twee onderscheiden beslissingen: een beslissing tot terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat (i.e. Bulgarije) en een beslissing tot vasthouding met het oog op de overdracht aan Bulgarije.

Op 15 januari 2024 wordt de verzoeker, onder escorte, via de luchthaven van Sofia, overgedragen aan Bulgarije.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De beslissing tot vasthouding met het oog op de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat

Ambtshalve merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van het onderhavige beroep in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding van 6 december 2023, die in de bestreden akte vervat ligt.

Artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 51/5, § 1, tweede lid, en § 4, derde lid (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Bijgevolg moet het beroep als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding van 6 december 2023, die in de bestreden akte vervat ligt.

3.2. De beslissing tot terugleiding naar de grens

De Raad wijst erop dat in de beschikking van 6 augustus 2025 aan de beide partijen de volgende vraag werd gesteld:

“(…)

Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidige beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.

(…)”

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen.

Het belang waarvan een verzoeker blij moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De thans bestreden beslissing houdt in dat de verzoeker wordt overgedragen aan de Bulgaarse overheden aangezien de verzoeker aldaar een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, dat door de Bulgaarse autoriteiten moet worden onderzocht.

Uit de stukken die op 2 september 2025 door de verweerder werden overgemaakt in antwoord op de hierboven geciteerde beschikking, blijkt dat de verzoeker op 15 januari 2024 daadwerkelijk, onder escorte via de luchthaven van Sofia, werd overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat, Bulgarije. Dit houdt in dat de bestreden terugleidingsmaatregel inmiddels reeds volledig werd uitgevoerd. Dit gegeven werd ter terechtzitting ambtshalve in het debat gebracht en wordt door de verzoekende partij niet betwist.

Aangezien niet betwist is dat de terugleiding naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat werd uitgevoerd op 15 januari 2024, rijst de vraag naar het actueel belang bij het onderhavige beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.

De advocaat van de verzoeker stelt ter terechtzitting dat de verzoeker geen belang meer heeft bij het onderhavige beroep.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing op 15 januari 2024 volledig werd uitgevoerd. Een beslissing tot terugleiding kan bovendien maar één enkele keer ten uitvoer worden gelegd. De eventuele nietigverklaring van deze beslissing impliceert voorts geenszins dat het bestuur een nieuwe beslissing zou moeten nemen omtrent deze of gene aanvraag van de verzoeker, noch kan deze vernietiging ertoe leiden dat de verzoeker over enig recht op binnenkomst of verblijf zou beschikken. De vernietiging van de bestreden beslissing heeft evenmin enige invloed op de reeds met een eerdere beslissing (bijlage 26^{quater}) vastgestelde verantwoordelijkheid van Bulgarije om het door de verzoeker in België ingediende beschermingsverzoek te behandelen.

Er dient te worden vastgesteld dat op geen enkele wijze wordt toegelicht welk concreet en zeker voordeel de verzoeker in de gegeven omstandigheden nog kan halen uit een eventuele vernietiging van de thans bestreden, doch inmiddels reeds volledig uitgevoerde beslissing tot terugleiding naar de grens.

Het beroep is, wat deze beslissing betreft, onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

3.3. Het beroep is derhalve, in zijn geheel, niet-ontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend vijftientig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE